

og putte; den i sin Form; og den Mand, hvem, det personligt, kan være, temmelig ligegyldigt, om Stadeserstatningen bliver større eller mindre, og hvis personlige Interesse det ialtsaldi ikke berører. Jeg mener, dermed kun, at naar man opstiller den Sætning, at der her er, to ligestillede Parter, da er denne Sætning ikke sand; men naar en Sætning ikke er sand, og man bygger en Forbestemmelse derpaa, saa faaer man en forkeert Lov. Det har jeg troet, at burde bemærke med Hensyn til, at man stiller Regjeringens, Representant eller Regjeringen som Part, overfor de Skadelidende i en saadan Burderingscommission. Det er blevet sagt, navnlig fra den ærede Drdsfører, Side, at naar, ny den her foretagne Burderingscommission var nedsat, saa vilde jo, naturligtvis, Regjeringen til sin, Representant eller Advocat vælge en Mand, som stillede sig overmaade upartiff og paa et ophøiet Standpunkt; men dertil troer jeg allerede nu at burde bemærke, at jeg for mit Vedkommende ingenlunde, tør love, at jeg vil lade mig lede af dette Hensyn, thi naar Regjeringen og Statskassen bliver stillet hen som en Part, saa er det forbi med den ophøiede og upartiff Stilling. Jeg troer, at Krigsbestyrelsen, med frelst Samvittighed kan give den Embedsmand, som er stillet i Epidsen for Burderingscommissionen, saaledes, som denne hidtil har været sammensat, det Over at stille sig upartiff. Dette Sveiv har været givet ham, og jeg troer, han har efterlevet det, men i det, Dieblit, Krigsbestyrelsen er, anvist paa ligeoverfor en Advocat, at overtage Statskassens Interesses, saa maa den ogsaa selv lade sig repræsentere ved en Advocat, og saa hør den paa ingen Maade vælge en militair Besølingsmand, som nok kan være upartiff, men som kun vil være en daarlif Advocat, og som paa ingen Maade bør bringes ind i den Stilling, og den Slags Bijsomhed. Det gjælder da om de Skadelidende paa den ene Side, og Statskassen paa den anden Side, at ikke stemmeberettiget Medlem med juridiff Hjælp paa den ene Side og et ikke stemmeberettiget Medlem med juridiff Hjælp paa den anden Side, — og troe, De da, at de Skadelidende vilde trække det længste Straa

ved denne Maade at forhandle paa? Jeg troer det ikke; jeg troer, at det Betænkkelige ved at gaae ind paa et saadant Experiment er, at det vil give disse Forhandlinger en ganske anden Charakter, end de pleie at have, og bør have, og at det vil komme til at gaae ud over de Skadelidende. Det er netop, fordi jeg typer, at det er ligesaa godt i Statens og Krigsbestyrelsens Interesse, som i nogen Andens Interesse, at der tilstaaes de Skadelidte rimelige og fornuftige Erstatninger, at jeg interesserer mig for denne Sag, thi forresten er den i sig selv ubetydelig, at jeg meget godt kunde lade den gaae, som den kan; men jeg typer, at man derved vilde indføre et fuldstændig forkeert Princip. Det er blevet omstalt, at Forretningssagen vilde være vanskelig, og det er blevet fremhævet, at Continuiteten vilde gaae tabt. Alt dette skal jeg ikke opholde mig ved, thi disse Sider af Sagen ere allerede blevene saa udførlig behandlede, at jeg ikke skal gaae nærmere ind paa dem. Jeg har kun gjort disse Bemærkninger for at godtgjøre, at der fra min Side ikke har været nogen Mangel paa Ænske om at komme til Enighed med Udvalget, men vi have staaet saa langt fra hinanden, at jeg ikke har troet at kunne forsvare, at opgive det Endringsforslag, som jeg tidligere har stillet, og hvilket jeg derfor paa det Bedste maa anbefale.

Chr. Nimestad: Naar man veed, hvor smaa Erstatningsbeløb der er Tale om i denne Sag, er der ganske vist noget Udseerligt i de mange og lange Discusfioner, som den har givet Anledning til her i denne Sal; men jeg troer, at man i aften har været noget ubillig i den Maade, hvorpaa man har bedømt Udvalget, og at man ikke tilstræffelig har vurderet den Situation, under hvilken Udvalget kom frem. Det vil erindres, at den høitærede Krigsministers oprindelige Forslag blev forkastet her i Salen med et temmelig betydeligt Fleertal, som var enigt om, at man ikke vilde have et af Krigsministeriet valgt Medlem til at være Formand for Commissionen. Den høitærede Minister var misfornøjet med den Maade hvorpaa Thinget havde taget Sagen ved den Behandling, han fast-